

Ганна Ануфрієва

Під вагою райдужки

з крони дерева спадає листя
гілля навколо
пальці самі звиваються від зап'ястку
кожного дерева лист з'явившись росою
збирається у перлини
мурахи повзають по корі мого стовбуру
залишаючи дари і всі спогади марно
ніч вже за хмарами
тримаю цю мушлю
піщані крихти двостулкового панцира
вилуплюються із бусин намиста
невже це все діти зозулі

кут нахилу
звисаючої посмішки
продиктував ніс ока
у день плоскості
падаючого обличчя виразності у мари
відбувся видих гаснучого погляду
рисами розповсюдилося ехо
до збагачувальної кімнати
тіні нерухомо наслідують
у циліндрі зору
вирази змінюють консистенцію
кількістю подивів
тчуть мережеве марево
ніч – вуаль усьому накрила чоло

споруда передбачуваного рухається в такт із стрілкою зап'ястя /
безліч охоплювала мовлення скороиною /
середовище з'являлося звідкілля /
впав крап / крап /
стискаючи до зникнення тяжіє дія /

ехо події спровокувало збільшення приголомшеної тиші /
складена присутність із щільних порожньотіл вже не перера-
ховує спроб об'єднатися у місцевість /

потойбіч примхи в котре уповільнюється співзвучне 'дещо' /
уникнути прояв цей / ооо /
навмисності притаманне особи вздовж поривання нічне /

концентрація обставин узагальнює простір /
самовиявом розташовує з(у)середженість сегментарно /
вполювавши часові позначки стислих околиць /
втім / неоднозначна прихильність розподіляє зсув /

під вагою райдужки уповільнюється протиставлення розра-
хунків вимірюванню /

у пустелю зіниці поринає вага довілля об'ємом зіткнених
складових /

прірвою сідають серед кам'яної суперечності координати /

